

Entrevistem Joan Masdéu, músic, compositor i cantant

Joan Masdéu va presentar el seu nou disc, en solitari, 'Casa murada', al Terra Dolça, en un format íntim, proper i molt personal #DAVID FERNÁNDEZ

“Per a mi, feina i plaer es troben en la música”

Cinta Caballé

cinta.caballe@premsalocal.com

Joan Masdéu, exlíder del grup Whiskyn's, va presentar el seu primer treball en solitari al Terra Dolça. Un disc, *Casa Murada*, molt personal i amb un caràcter molt íntim que ha servit a Masdéu per retrobar-se amb les cançons i amb ell mateix, “ara que ja no depenc ni sóc responsable de quatre persones més”, assenyala. Una nova carrera que arrenca després de 17 anys amb la formació de Reus.

Disc en solitari, un nou pas... nova carrera?

Aquesta és la idea, però no t'ho puc jurar. Una carrera en solitari? No dependrà sols de mi. Dependrà que jo tingui coses prou importants a dir a la gent que ve als concerts, als que compren els discos, a la gent que fa que tingui aquesta trajectòria. Jo hi treballaré.

Què ens presenta *Casa Murada*?

Casa Murada ens presenta una sèrie de cançons que segurament dibuixen la part més íntima, més introspectiva de mi mateix. Primer perquè tenia la necessitat de treure a fora totes aquestes racons més personals, i després perquè era un moment en què podia fer-ho. I podia fer-ho perquè no havia de respondre per quatre persones més, sinó que la culpa i la responsabilitat era meua, del que estava explicant. Parlava de mi mateix, en un moment que feia el meu primer pas en solitari. I era un moment molt oportú per fer-ho. I

va coincidir que les històries que explicaven les cançons eren molt de portes endins. I *Casa Murada* és això. És un estudi de gravació, com molta gent sap, però també és un món interior que està explicat des d'una molt primeríssima persona, i que està blindat i protegit per unes parets que t'ajuden perquè no es vulneri aquest món.

Un disc introspectiu és una aposta arriscada...

El joc, el repte per a mi, era tractar les lletres d'aquesta manera. Pots no entendre res, pots entendre-ho tot, pot semblar que et poses a la pell d'aquesta persona que t'explica les coses, i si t'hi poses, una mica el meu repte, el meu objectiu, ja està assolit. I m'és igual com entenguis les lletres de les cançons; jo les entenc. Jo les he fet des d'un punt de vista molt personal, molt de pell, molt de cor... A mi m'ha servit com a teràpia, però a tu pot no importar-te la meua teràpia. En mi, és dona la casualitat que la meua feina s'identifica en el meu plaer de fer cançons, i en la meua teràpia per buidar i sentir-me millor. Això és un món molt meu; aquesta casa és molt murada.

Com arriba Joan Masdéu al món de la música?

Fa uns quants anys. De molt jovenet, a l'Institut, d'un nen que li criden l'atenció els grups, que escolta música de jovenet, i que vol fer un grup, i que vol jugar a tenir un grup de rock. A primer de BUP vam fer un grup que va durar uns anys, i això va donar pas als Whiskyn's.

Què va suposar el seu pas per Whiskyn's?

Una part molt important de la meua vida; una part essencial de la meua trajectòria musical, i de la meua vida personal. ●

Tornar a l'essència.

Amb el concert a Terra Dolça, Joan Masdéu va voler oferir el format més íntim del seu treball, 'Casa murada'. “És una mica com tornar a l'origen de les cançons”, ens explicava. Va definir el Terra Dolça com “un lloc ideal per a aquest format”, un lloc “perfecte per a la distància curta amb el públic”. Un concert dels que permeten retrobar l'essència de cada cançó, tal com van ser compostes. Guitarra, melodia i veu. Tot un luxe.

crítica de teatre

EDUARD JENER
eduardjener@telefonica.net

Maragall en profunditat

El dia 20 de desembre d'aquesta any en farà 100 de la mort de Joan Maragall. Amb aquest motiu i també dels 150 del seu naixement, s'han fet actes d'homenatge, seminaris, xerrades i exposicions reforçant així la idea de la importància del poeta, periodista i escriptor i la vigència del seu pensament i de la seva actitud davant de la societat i els esdeveniments històrics que la configuren. Aquesta possibilitat que ens ofereixen els que han portat a terme aquesta aventura artística, ens permet entrar, com diu el títol, i veure'l a casa literalment, perquè és el propi Maragall el que ens rep en el menjador de la casa on va viure des de 1899 fins a la seva mort el desembre de 1911.

La planta baixa, cedida per la família a la Biblioteca de Catalunya com a casa-arxiu, permet reunir 40 persones que poden veure i escoltar de prop, més a prop és impossible, al poeta en el seu espai quotidià i sentir i veure les diferents etapes d'una vida consagrada a la família i a la seva ciutat i al seu art però, sobretot, ens permet entrar en la complexa psicologia de Maragall, la seva complexa, exhaustiva personalitat, gràcies al treball minuciós i rigorós de Josep M. Jaumà que ens obre totes les facetes, múltiples i a vegades contradictòries del poeta, que permet calibrar el personatge en tota la seva dimensió polifacètica i de gran valor conceptual.

En aquest marc íntim, Jep Barceló és Maragall, i ho dic així per fer entendre la immersió profunda de l'actor que

Jep Barceló és Maragall, i ho dic així per fer entendre la immersió profunda de l'actor que es retroba en el personatge fins a constituir una sola unitat on els gestos i les entonacions, els dubtes i les transformacions que la vida suposa per a ell

es retroba en el personatge fins a constituir una sola unitat on els gestos i les entonacions, els dubtes i les transformacions que la vida suposa per a ell i, en conseqüència, per la ciutat, Barcelona, i el país, Catalunya, però també per aquesta Espanya que ell considera també seva i que el porta a coexistir amb afany d'integració fins a la desesperada i definitiva *Escolta, Espanya!* que tan vigent resulta ara mateix amb les paraules de Peces Barba ressonant...

Treball de dramàturg a convingent de Dolors Vilarsau, especialment acurat pel que fa als ritmes i les entrades de sons i veus que acompanyen Maragall i ens situen sempre en el context precís. Veus de personatges històrics que ens recorden que aquesta és una obra molt santcugatenc o, si ho volem, fruit excel·lent del Vallès Occidental. Música i llums adients que ens marquen transicions i estats d'ànim, una joia que encara esteu a temps de veure els dilluns, dimarts i dimecres de cada setmana fins al 20 de desembre. No us la perdeu. ●

MARAGALL A CASA, de Josep M. Jaumà.

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ: Dolors Vilarsau.

INTÈRPRET: Jep Barceló. MÚSICA ORIGINAL I

BANDA SONORA: Joan Alavedra. IL·LUMINACIÓ:

Nani Valls. TÈCNIC DE SO I LLUM: Francisco Bellido.

VESTUARI: La Perla29-Eulàlia Cortijos. DISSENY

GRÀFIC: Ignasi Bassó-Criteri.cat. ENREGISTRAMENT

BANDA SONORA: Estudis de Cugat.cat. TÈCNIC:

Raül Orgales. VEUS EN OFF: Josep M. Balcells, Joan

Berlanga, Joan Fàbregas, Pere Pahissa, Jaume Pla,

Xavier Tor, Joan Vallvé i Dolors Vilarsau. LLOCIDIA:

Casa-arxiu Joan Maragall. Barcelona. 11 d'octubre.